Ч. 176. Второк 22 (9) серпня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеним оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Російска конституция.

Зараз на самім початку, щоби не збаламутити читателів, мусимо сказати, що се, що в низу подаємо, то не конституция, лиш щось такого, що не знати, як назвати. Шкода би навіть паперу, щоби замазувати єго сим плодом російскої бюрократиї, як би не то, що єсть то зовсім нова як для Росиї так і для цілого сьвіта подія, що стала ся наслідком російско-японьскої війни та загального заворушеня в Росиї, а котру можна уважати якби першим, слабим кроком до того поступу, перед котрим нині навіть вже хіньска держава не замикає ся. Із сего взгляду можна день 19-го серпня 1905 р. уважати памятним для Росиї, бо він по всій імовірности отвирає нову добу для російскої держави і єї народів. Вже сам факт, що цар рішив ся покликати вибираних представителів народу хоч би лиш до участи в нарадах над проєктами законів, єсть великої ваги. Але о якійсь конституциї нема й бесіди.

Цар в своїм маніфесті з 19-го с. м. покликує ся на своїх предків і каже, що тепер настала пора, щоби їх добрі наміри повести дальше і покликати вибраних мужів з цілої держави, щоби они брали постійну чинну участь у виготовлюваню законів. В сій цїли — каже цар — утворили ми побіч тих інституций, які вже є в державі, окрему інституцию, котрій повіряє ся виготовляти тимчасово проєкти законів і радити над ними та розслїджувати буджет державний. З тої причини задержуючи основну, самодержавну власть, уважали ми за відповідне утворити Государственну Думу і затвердити виборчий лад (ординацию виборчу) для тої Думи, котрий розтягає ся на цілу державу з тими вимками, які потрібні для сторін, де суть окремі відносини. Цар заповідає відтак в маніфесті, що збори тої державної Думи, в котрій возьмуть участь представителі 50 ґуберний і краю доньских козаків, відбудуть ся найпізнїйше в половині місяця січня 1906 р. та застерігає собі право поробити в державній думі відповідні зміни, як би житє вимагало того на користь держави і відповідно до вимог часу. — Маніфест той, котрий, як загально говорять, виготовив Побідоносцев, датований в Петергофі дня 19 серпня 1905 р., в одинайцятім році панованя царя.

Указ о державній думі

складає ся із 62 артикулів, котрі установляють задачу і права як самої думи так і єї членів. Указ той так обмежує задачу і права думи а з другої сторони так трівожливо береже права самодержавія, що трудно би поправдї зрозуміти, на що тота дума, як би не знала ся, що она вийшла під напором російскої суспільности, жадаючої якоїсь свободи, і як би не надія, що она може стане ся з часом переходом до справдешної конституциї. Все буде зависїти головно і найбільше від того, як випадуть перші вибори і які люди будуть вибрані до тої думи. Зміст сего указу слїдуючий:

Задача думи.

Арт. 1: Дума покликана до того, щоби брати участь в твореню і приготовлюваню проєктів законів, котрі відповідно до основних законів переходять через раду державну (государственний совіт) і предкладають ся найвисшій самодержавній власти до санкциї. (Отже дума не єсть законодатною, як парлямент в конституцийних державах, але з неї могла би з часом витворити ся палата послів. — *Ред.)*

Склад і час сесиї.

Атр. 2: Дума складає ся з вибраних після постанов виборчих на пять лїт членів з поміж населеня цїсарства.

Арт. 3: На основі царского указу може дума по пятилїтнім очерку законодатнім бути розвязана, але той сам указ мусить установити речинець нових виборів.

Арт. 4: Час кождорічної сесиї і фериї установить царский указ.

Засїданя думи.

Арт. 5: Робоча діяльність думи відбуває ся на повних засїданях і на засїданях комісий.

Пструг.

(З француского — А. Терієта).

— Схолястика!

— Прошу пана...

— Припильнуй-но добре пструга. Уважай передовсім на сос: біле вино, петрушка, кмин, бобкове листє, трохи чіснику і цибулї...

— Вже не журіть ся, прошу пана, нї одного зїля з Купалової ночи не буде хибувати.

— Так, а передовсім борони Боже оцту, лише капочку цитринового соку... Стіл треба накрити на пів до одинайцятої, а снїдане мусить бути готове точно о одинайцятій... Анї мінуту пізнїйше, розумієш?

Видавши отсї послїдні прикази твердим голосом кухарці, слїдчий судия трибуналу з Марвіль, пан Сурдат, пішов швидким, рівномірним кроком крізь головну площу до судового будинку, що стояв за префектурою.

Мимо поважного животика пан Сурдат був жвавим холостяком, що числив 45 лїт. Кремезний, трохи похилий, голова кругла з коротко пристриженим волосєм, сиві очи, що визирали бистро з під насуплених бров, широкий рот з вузкими губами, що зраджували загонисту вдачу, опалені лиця з невеликими занедбаними бокобородами — словом, одно з тих нещевних лиць, про котрі звичайно кажуть: з ним я не хотів би погнївати ся. Ні справді, він визначав ся не дуже чемним поведенєм, той пан Сурдат, та ще й чванив ся тим. Деспотичний і скорий до гніву не любив з нїким панькати ся. Невмолимий для обжалованих, строгий для сьвідків, докучливий для адвокатів, справдїшне терне, що кололо всякого, хто єго доторкнув ся. Бояли ся єго як сатани і нїхто не ставав єму в поперек дороги.

Всеж таки та зелїзна людина мала дві слабі сторони: по перше, звав ся Неморин, і то імя всякому видавало ся сьмішним, а по друге — він був великим смакуном, як мало хто на сьвітї. Єго вибагливе, перебірчиве смакуньство стало майже недугою. В тім малім місточку, що дрімало на граници бельґійских Арден, де смаковане в стравах для заможних горожан було одинокою приємностию, кулїнарні уподобаня судиї були славні на десять миль довкола. Він їв лише такі риби, що їх зловили досьвіта на вудку, бо коли риба в ночи відпічне і нїхто єї непокоїть, то мясо в неї топці ніжнїйше. Крім того він впав на думку купати раки наперед в горячім молоцї, а відтак аж брати ся до них як звичайно. Се надає їм, як він впевнював, якоїсь мягкости, якоїсь сочистости, що має такий чудесний смак.

Коли одного дня розповів про своє смакуньство парохови із Ст. Віктора, добряга душпастир аж почервонів і піднїсши до неба свої гладоньки, старанно плекані руки, скрикнув:

— То за богато, пане Сурдат, ви посуваєте ся за далеко... Оно, правда, вільно в означеній мірі скоштувати добра із сего сьвіта, але така змисловість граничить із сімома смертельними гріхами і ви колись будете мусїли відповісти за се перед Богом...

На побожні напімненя пароха судия відповідав звичайно диявольскою усьмішкою. Виставляти праведного сусіда на покусу належало до єго злобних приємностий і він також нині запросив єго разом із секретарем на снїданє. Вчера зловили в гарній, чистій як жерело воді величавого пструга, що важить два фунти. То єго улюблена риба а приправлене тої ласої добичі забрало єму цїле рано. Він хотів конче при тій нагоді показати висшість своєї кухарскої штуки над женевскими і голяндскими сосами по приписам кухарскої книжки. Пструг мало ся подати зимний і то з усїми приправами. То було правило, що рівнало ся доґмі і стояло так непохитно як параґраф в карнім законї. То правило він повторив у своїм кабінетї, коли вже надів на себе урядову одіж і взяв ся до актів справи, в котрій саме розпочинав слїдство.

Ходило о тяжкий злочин, що порушив цїлу околицю, і єго траґічні подробиці творили дивний контраст до смакового розсїяня, що запанувало над умом пана Сурдата. Тому тиждень о всході сонця найшли на зрубі тїло помічника лїсничого, що лежало між корчами. Нещасного, як здавало ся, убито за одним ударом. Всї здогадували ся, що злочину допустив ся лїсний злодїй, прихоплений на крадежи, однак на єго слїди годі було попасти, бо

Арт. 6: Дума мусить мати що найменше чотири а що найбільше вісім комісий. Кожда комісия складає ся ще найменше з 20 членів. Дума сама установляє число своїх комісий і їх членів.

Арт. 7: До правосильности ухвал засїданя думи треба присутности що найменше третини всїх членів на повнім засїданю а половини членів в комісиях.

Удержанє думи.

Арт. 8: Кошти удержаня думи будуть покривати ся з цїсарского скарбу (отже не з фондів державних; самодержець не хоче робити ріжниці межи майном державним а своїм. — *Ред.*).

Вибір президиї.

Арт. 9: Дума вибирає з поміж себе президента і віцепрезидента на час одного року. По тім часї може вибір знов відбути ся. Президент сповняє свій обовязок з виїмкою случаю установленого в арт. 3, аж до вибору нового президента. Президент вибраний на послїдний рік законодатного периоду сповняє свою дїяльність аж до кінця пятого року.

Арт. 10: Президентів комісий вибирають поодинокі комісиї з помежи своїх членів на час одного року.

Складанє звіту цареви.

Арт. 11: Президент, а в его неприсутности віцепрезидент складають цареви звіт о дїяльности думи.

Конференция над основними справами.

Арт. 12: Основні справи, що відносять ся до дїяльности думи, приходять під нараду на окремих конференциях, в котрих беруть участь віцепрезидент думи, президенти комісий, секретар думи і его заступник під проводом президента.

Присяга членів.

Арт. 13.: Члени Думи розпочинають свій уряд торжественною присягою, котра має бути зложена після приписаної форми.

Ненарушимість і еї скасованє.

Арт. 14.: Члени Думи мають повну свободу мнїня і бесїди у всїх справах, що належать до компетенциї Думи. (Тота компетенция то одна колодка, що замикає рот членам Думи, а другу колодку може наложити їм кождої хвилї президент палати. — *Ред.*).

Арт. 15.: Члени Думи можуть бути позбавлені свободи лиш на основі судейского внесеня, а за довги не можуть бути арештовані.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 21 серпня 1905.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** оповіщує: Е. Е. п. Мінїстер віроісповідань і просьвіти рескриптом з дня 10 липня 1905 ч. 26.272 розпорядив, щоби вступні іспити до I-шої кляси державної гімназиї з викладовим язиком руским, що має бути отворена на початку року шкільного 1905/6 в Станиславові, відбули ся перед розпочатєм згаданого року шкільного. О тім повідомляє ся родичів і опікунів учеників, що наміряють вступити до першої кляси тої гімназиї. Заразом взиває ся їх, щоби перед 1 вересня 1905 зголосили ся до Дирекциї ц. к. гімназиї в Станиславові. По 1-ім вересня відбудуть ся вступні іспити перед комісиєю, котру установляє ся рівночасно до переведеня тих іспитів.

— **Із Станиславова** пишуть: В день уродин Є В. Цїсаря відслужив Преосьв. Епископ Хомишин в співучасти еписк. капітули і численного духовеньства о год. 8 в катедрі торжественне богослуженє в присутности представителїв всїх урядів і численних вірних. — О 9 год. відправив о. совітник Кассиян Куницкий гарнїзоновий душпастир в Станиславові торжественну полеву Службу Божу для войск гарнїзону на площи вправ „Дуброва“ під командою фельдмаршал-поручника Пагодского при участи всїх офіцирів і їх родин. Піхота дала 3 сальви, закінчила дефіляда.

— **Курс для громадских писарів**, девятий з черги, розпочав ся дня 16 с. м. в соймовім будинку у Львові. На курс зголосило ся 51 участників. Між участниками находить ся також — перший раз від часу уведеня в житє тих курсів — одна женщина, п. Олена Корецка, дочка народного учителя з долиньского повіта.

Розклад їзди на зелїзницях. Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: В часї від дня 1-го жовтня с. р. до 30 цьвітня 1906 включно, обовязувати буде на шляхах ц. к. зелїзниць державних в Галичинї і на Буковинї дотеперішний розклад їзди з виїмком поїздів сезонових.

— **Пожар церкви.** В суботу о годинї $7\frac{1}{2}$ вечером згоріла цїлковито церков в Ставчанах під Львовом. Причиною пожару була искра від сьвічки, що упала на напрестольний обрус.

— **Дефравдация в податковім урядї.** Із Збаража доносять, що велику сензацию викликало там засуспендованє тамошного поборця податкового Франца Дудиньского, що від довгих лїт допускав ся дефравдациї. Здефравдована квота має виносити 100.000 корон і походить головно з податків стягнених з дворів та громад. Дефравдациї доконано в той спосіб, що фальшовано викази, записуючи в книгах меншу квоту, як в дїйстности побрано і поквітовано. Від двох майже тиждків перебуває в Збаражи урядник з скарбової дирекциї і переглядає книжки.

— **Дикий злочин.** На сьвято Матери Божої 15 с. м. удають ся зі всїх сторін краю численні товпи богомольців до Пацлавскої Кальвариї, коло Перемишля. Опогди одна з таких груп переходила серед ряду прерізних дідів, жебраків та калїк. Газдиня з під Ярослава дала гріш хлопчинї-калїцї, що сидів на візку. Хлопчина беручи милостиню, закликав жалібно: „Мамуню, даєш ми крейцар, чи не пізнаєш мене?“ Женщина придивила ся близше хлопчинї і крикнувши: „Таж то мій син!“ — упала зомлїла на землю. Сусїди, знаючи, що перед кількома роками також підчас відпусту в Кальвариї згинув тій женщинї син і она шукала его безуспішно, окружили діда, сильного, бородатого мужчину і післали по жандарма. Дід потягнув наперед візок з хлопцем до себе, а бачучи, що прочани его окружають, витягнув ніж і зранив ним одного з найблизших селян. На щастє ніж зісовгнув ся по ремени торби, а тимчасом надбігли жандарми і увязнили діда, котрому вже инші

переслухані сьвідки лише запутали цїлу історию. Смертельний удар мусів наступити на самім краю лїса, коло углярні. І тут спочивало підозрінє судиї. На всякий случай опирав ся він на здогадах, бо саме тої ночи не було людий, а пильнувала угля мала донька угляря. Тому судия велїв покликати одного з помічників. Був се кремезний 25-лїтний парубок, що колись посварив ся був з убитим. Понадто покликано до суду доньку угляря. І тут істория починала ставати підозріною, бо дївчина покликаня не послухала, але кудись утїкла. Судия вислав за нею жандарма і ждав на вислїд зарядженого гляданя. Около десятої години отворили ся двері до его кабінету і на порозї явив ся жандарм.

— Ну? — пробурмотїв судия нетерпеливо.

— Так, пане судиє! Пташок утїк. Ми скоросьвіт перешукали лїс, але мала пропала без слїду. Навіть старі углярі в клопотї і не вміють дати нїякого пояснення.

— Чиста комедия! — крикнув пан судия. — Ті люди просто глумлять ся з вас.... Треба було всїх арештувати.... Ви не вмієте брати ся до дїла.... Можете відійти.

Судия сягнув по годинник. Три на десяту. Справа рішучо схиблена. І він постановив бодай ще раз заглянути до книжок дома, заким зійдуть ся гостї.

Їдальна комната, осьвітлена промінями червневого сонця, виглядала дуже гостинно і приманчиво з круглим столом і трома накритями. На серветах з червоними берегами лежали малі, круглі пайди хлїба. В карафках усьміхало ся рожево просьвітчасте вино. По правій сторонї копиці знаменитих мозельских раків розсїла ся прикрашена салата, по лївій сторонї на довгім полумиску, обмереженім петрушкою, розложив ся пструг. З під споду блестїли на нїм золотисто-червонаві пятна, є синявого, порізаного хребта прозирало червонаве мясо, а з поміж зубів вицвитала темна рожа. Побіч у вазї на сос стояла застигла дрглиста юшка, що видавала піжний, немов пахуче зїлє, запах.

Сей приємний вид усмирив лихий настрій судиї. Єго лице прояснило ся, коли поставив запорошену фляшку старого вина до сріблистої посуди з ледом, але в тій хвили розскочили ся з тріскотом двері і з двору донїс ся плачливий женьский голос:

— Алеж кажу вам, я мушу говорити з судиєю, він жде на мене....

Рівночасно на пів обнажене рамя відіпхнуло на бік секретаря Тушбефа, що заступив був двері, і до їдальні війшов дивний гість.

То була молоденька дївчина, майже ще дитина, худа, опалена від сонця, і простоволоса. На ногах мала тяжкі мужеські черевики, сїра юбка і темна спідничина вкривали єї струнку постать.

Єї лиця почервонїли нїжно від жари та біганини, темні очи блестїли під темнавим волосєм, що спадали принадними кучерями на чоло, а на пів розкриті губи тремтїли.

— Що то за крик? — сказав судия сердито, стягаючи брови.

— То мала углярка — відповів секретар Тушбеф. — Прийшла до суду, тодї, коли ви вже вийшли, і як божевільна йшла за мною аж сюди, щоби ви вислухали єї зізнань.

— Га, га — бурмотїв судия — ти, дитинко, страх спішила ся, коли велїла нам три дни ждати?... Чому ти скорше не явила ся на моє візванє?

— З важних причин — відповіла, кидаючи як сполошена птиця лячними очима на заставлений стіл і обох мужчин.

— Зараз побачимо, чи ті причини важні — говорив судия строгим голосом — і тебе будуть они дорого коштувати. — Він сягнув по годинник: — Три на одинайцяту! Ще час.... Тушбеф, в сусїднїй комнатї найдете все, що до писаня потрібне. Зараз возьмемо єї на катехизм....

Секретар усїв з паперами і приладами до писаня при столї і заложивши перо за ухо, ждав, що буде дальше....

Судия розсїв ся вигідно на кріслї і впялив ясні, бистрі очи в молоду дївчину, що стояла коло печи.

— Імя і назвище? — спитав коротко.

— Мелина Сакель.

— Вік і місце уродженя?

— Шіснайцять лїт, мешкаю при батьку, що випалює угле коло Онз-Фонтен.

— Присягаєш, що будеш говорити щиру правду?

— На се я сюди прийшла.

— Піднеси руку до присяги.... Добре.... Отже ти була також в Онз-Фонтен в ночи з 2 на 3 с. м.; недалеко вас найшли помічника лїсничого замордованого.... Розповідж нам, що про се знаєш.

— Та що я знаю.... Наші люди поїхали з углем, а я пильнувала дому. По півночи, як зійшов місяць, прийшов Машен, рубач з сусїдного лїса. Сказав, що его жінка хора, дїти голодні. Хоче застрілити заяця, щоби рано продати в Марвіль.... Відтак пішов в сторону як Онз-Фонтен і щез менї з очий. Заким стало свитати, роздав ся нагло вистріл і хтось почав

діди спішили на поміч. Хлопчину спроваджено до громадскої канцеляриї, де він почав страшне оповіданє. Перед трома роками заблукав ся він в Кальвариї; тут забрав его дід, обіцюючи завести его до матери, але гимчасом запровадив его до своєї хати, тут звязав его, положив одну ногу на двох пняках і сильним скоком на ногу зломив єї на двоє. Відтак скрутив зломану ногу на бік і привязав до другої, доки зломана нога в сей спосіб не зросла ся. Крім сего поробив хлопчині якісь прорізи поза ухами і дразнив ті рани так довго, доки хлопчина не дістав на тих місцях дві великі гулї. В той спосіб окалїченого хлопчину обводив сей зьвір в людскім тїлї по ярмарках та відпустових місцях, оминав лише Кальварию і допєрва сего року прибув тут перший раз. Жандармерия забрала ся на добре до слїдства, позаяк хлопчина зізнав, що в той сам спосіб окалїчив той дід ще двох хлопців, котрих відтак комусь відступив.

— **Велика крадїж.** В Ярославі в ночи на понеділок обкрадено головну трафіку і невислїджені злодії забрали значну скількість почтових марок, стемплїв і цигар. Шкода виносить звиж 1000 корон.

Телеґрами.

Будапешт 21 серпня. Бар. Феєрварі поїхав нині до Ішль і буде завтра на авдиєнциї у Цїсаря.

Християнїя 21 серпня. Голосованє заряджене норвеґским союзом правничим в справі розвязаня унії, дало доси такий вислїд: 190.000 осіб заявило ся за зірванем унії, а за задержанем єї анї одна.

Париж 21 серпня. Matin доносить з Порсмес, що Вітте заявив в інтервю, що почуває ся вдячним президентови Розвельтови за его заходи, але ріжниця гадок межи Росиєю а Японією в справі відданя Сахаліна і воєнного відшкодованя єсть так велика, що порозуміннє єсть неможливе. Жаданя Японії видять ся Віттому просто обидою для Росиї і Росия під ніяким услівєм не може згодити ся на компроміс в сій справі. — З другої сторони заявив один японьский дипльомат, що Японія не може уступити анї на волос. В виду того зірванє переговорів єсть неуникниме.

Париж 21 серпня. „New York Herald“ доносить в париским виданю з Порсмес, що опір против установленя мирового суду в справі спорних точок слабне. Після заяви Віттого Росия готова згодити ся на установленє мирового суду.

Льондон 21 серпня. Віцекороль Індиї, льорд Курзон подав ся до димісиї; его наслїдником має стати Ірль оф Нінто.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: „Gazeta Lwowska“ оповіщує публичне розписанє достави материялів деревляних, потрібних для ц. к. дирекциї зелїзниць державних на рік 1906. Оферти, виставлені на приписаних формулярях, належить подавати найпізнїйше до 10 вересня с. р. 12 години в полудне до згаданої ц. к. Дирекциї у Львові. Близші услівя тої достави поміщені в „Gazet і Lwowsk-ій“ з 18 серпня с. р. а можна о них дізнати ся також в відділї III. і IV. ц. к. дирекциї зелїзниць державних у Львові найпізнїйше до 9 вересня с. р. 12 години в полудне.

НАДІСЛАНЕ.

бічи до нашої углярні. Чути лайку. „Драбе!“ кричав помічник лісничого, „я завдам тебе до суду!“... „То дай менї бодай заяця, в мене дїти пухнуть з голоду!“ — була відповідь. І потім оба почали бити ся, один з них крикнув, упав на землю.... Я причакнула за корчем і увиділа, як Машен побіг в ліс. Тепер він... в Бельгії... так безпечний. Оть і всьо.

— Гм — пробурмотів судия — але чому ти не прийшла зараз, як ми тебе покликали?

— Щоби Машен був безпечний....

— А то чому?

— Бо я дізнала ся, що й Ґустина обжаловують.

— Якого Ґустина?

Дївчина почервоніла і сказала:

— То права рука мого батька... він мусїв не зробити кривди... Єго були би також підозрівали, тягнули на суд, мучили.... Тому я втікала, що сил стало, до самого рана, щоби ні одному не зробити кривди, ні другому. Але мій Ґустин невинен, єй Богу, ні! За него я вложила би в огонь руку!

І при тих словах дївчина знов побілїла і почала хитати ся на ногах.

— Боже, як то всьо крутить ся довкола мене, як всьо танцює...

Настрашений судия подав їй швидко вина. — Пий! — сказав неспокійно.

— Она млїє — сказав секретар і зірвав ся від стола.

— Ти голодна? — спитав судия.

Она кивнула головою. — Так, від вчера рано я не мала нічого в ротї...

Судия цїлий здрігнув ся. Він погадав, що та дївчина уйшла яких три милї, щоби своїх товаришів не видати судови. Три милї при пустім жолудку. Се зворушувало его вразливі нерви.

Збентежений кинув оком на стіл — салата! раки? — се добре на повний жолудок, але не для неї!

Жваво, з поспіхом сягнув за полумисок, на котрім блестів до сонця рожевим мясом пструг, взяв спорий кусень, положив на тарілці і подав наляканій дївчинї.

Не потребував два рази просити. Дївчина їла, аж тріщало, і за хвилю була тарілка порожна. Пан Сурдат наповнив на ново. Сим разом глянув на пана Тушбефа і оба разом дивували ся незвичайному апетитови, з яким дївчина змітала смачні кусні штучно приправленої риби, начеб то був найзвичайнїйший оседець. Шкода такої пишної риби!

В тій хвили війшов третий гість, парох із Ст. Віктор, в новій реверендї і з немалим зачудованем станув в дверех, приглядаючись оригінальній сценї, як якась проста дївчина поралась коло останків риби на полумиску.

— За пізно, пан-отче! — пробурмотів пан Сурдат — вже по пструзї...

І оповів єму цїлу історию.

Пан-отець зітхнув. Але помовчавши хвилю, поплескав судию по плечи і сказав, усьміхаючись:

— Любий панцю! Ви більше тепер варті, як самі припускаєте! Всї ваші грішні вибаги з тим смакуньством простять ся вам задля того одного пструга, котрого ми не їли.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск. Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2 50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі мілїони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

„Днїстер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Днїстер“ **зараз відшкодоване**; оцїнку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Днїстер“ відшкодовань **в сумі 5 мілїонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Днїстра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цїнних паперах.

В „Днїстрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Днїстра“ позичку в Товаристві кредитовім „Днїстер“.

Полїси „Днїстра“ приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Днїстер“ членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Днїстра“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Днїстра“ в таких сторонах, де иншї аґенти „Днїстра“ не роблять. Аґенти „Днїстра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через „Днїстер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродійні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).